

Steigerwerk

Kleine bouwvakkersfilosofie

Jos Kessels

Steigerwerk

Twee mannen op de steiger. Bouwvakkers. De een is een ervaren vakman, een oude rot in de bouw. De ander is een tijdelijke kracht die net komt kijken, een flierefluiter die nog niet weet wat hij wil.

De eerste houdt van het buitenleven en van aanpakken met je handen. De tweede stelt allerlei vragen aan de orde waar hij niet uitkomt.

Een doener en een denker bij elkaar.

Ze praten, tussen het werk door. Over de wereld. Over zichzelf. Over hoe alles in elkaar zit.

Wat het bouwplan van de dingen is en van hun eigen leven. Welke constructieregels de juiste zijn. Of de architect deugt.

Woorden van verlangen, naar inzicht, naar contact.

Woorden die zoeken, die spelen, en die strelen.

Inhoud

Het begin van iets	- 3 -
De juiste woorden	- 5 -
Waar is de afspraak	- 7 -
Het bestaat niet	- 9 -
Goede zin	- 11 -
Worden en zijn	- 13 -
Hopen	- 15 -
Deugen	- 17 -
Houden van	- 19 -
Vriendschap	- 21 -
In gedachten	- 23 -
Een gezamenlijke beslissing	- 25 -
Kwaliteit van bestaan	- 27 -
Vragen stellen	- 29 -
Oefening baart kunst	- 31 -
Er bij horen	- 33 -
Ongerijmd	- 35 -
Enthousiasme	- 36 -
Het Ministerie voor Nutteloze Vragen	- 39 -
Integriteit	- 43 -
Een paard	- 44 -
Normen en waarden	- 47 -
Waar gaat het over	- 49 -
Moeders	- 52 -
Alle dingen willen iets	- 54 -
Jezelf doen	- 56 -
Verstand op nul	- 58 -
Het juiste moment	- 60 -
Een boom in je hoofd	- 62 -
Goede ruzie	- 65 -
Afscheid	- 67 -
Het menselijk tekort	- 69 -
Boos worden	- 71 -
Weten en voelen	- 73 -
De ideale lijn	- 75 -
Doen wat je wilt	- 77 -
Van houding veranderen	- 79 -
Namen	- 81 -
Geld	- 83 -
Zonder ribbels	- 84 -
Bouwmaterialen en gereedschappen	- 87 -

Het begin van iets

- Dirk, luister. Wanneer is iets iets, volgens jou?

- Hoe bedoel je?

- Nou, bijvoorbeeld, een boom moet niet te klein zijn, niet te iel. Anders is het niks. Een boom moet groot zijn. Zo groot dat je er onder kunt zitten. In de schaduw. Dan is het pas wat.

- Vind jij dat?

- Ja. En zo is het ook met andere dingen.

- Hoe bedoel je?

- Nou, bijvoorbeeld, een hond moet niet vals zijn. Anders is het niks. Ik heb een hekel aan valse honden.

- Ik ook. Maar valse honden zijn er niet veel.

- Of neem een boek. Daar moeten kleurige plaatjes in staan. Of gekke verhalen. Er moet wat gebeuren. Anders is het niks.

- Oh ja? Ik heb wel eens een film gezien, daar gebeurde eigenlijk niks en die was toch heel mooi.

- Hoe kwam dat dan?

- Ik weet het niet. Hij had een soort loomheid. Het ging over een warme zomeravond en wat de mensen dan

deden. Niet veel dus. Maar de gewoonste dingen waren ineens heel bijzonder.

- Dat bedoel ik. Dan was het dus iets. Maar hoe kwam dat dan? Waar lag dat aan?

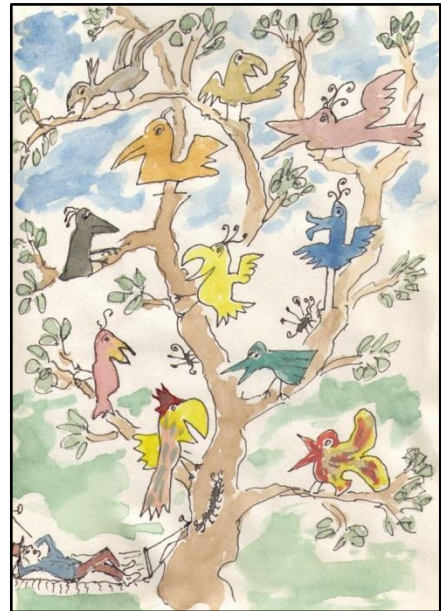
- Man, dat kun je helemaal niet zeggen! Dat is voor ieder ding weer anders. En voor ieder mens. En waarom zou je dat in vredesnaam willen weten?

- Gewoon, zomaar. Dan hoef je je niet meer bezig te houden met wat toch niks is. Of niet veel zaaks. Dat zou een hoop schelen.

- Maar dat kan je nooit weten. Dat is niet te weten.

- En jij zelf dan? Hoe wist jij dan dat het iets was, die film?

- Misschien had jij hem wel niks gevonden. Maar ik vond hem mooi. Marie moest er van huilen.

- Ja, hallo! Het is iets als Marie er van moet huilen. Wat is dat nou voor criterium?
- Nou, doe het dan zelf. Ga zelf die vragen van je beantwoorden.
- Maar deed hij jou wat, die film? Je zou kunnen zeggen: het is wat als het mij wat doet.
- Ja, dat zeg ik toch.
- En wat deed het je dan? Kreeg je een brok in je keel, een wee gevoel in je maag of zoiets?
- Ik weet het niet. Ik vond het gewoon mooi. Is dat niet genoeg?
- Niet als je wilt weten wanneer iets iets is.
- Nou, dat hoef ik ook helemaal niet te weten.
- Volgens mij weet je het wel degelijk. Je weet het precies. Je wilt alleen niet weten wat je weet.
- Dat is ook nergens voor nodig. Al dat gedenk, daar krijg je maar een dikke kop van. Dat is niks voor mij.
- Toch wel, Dirk. Het is iets. Het is het begin van iets. Het lijkt gedoe, maar dat is het altijd in het begin. En geloof me, je weet het donders goed.

De juiste woorden

- Dirk, geef me die plank eens.
- Dit? Dat is geen plank.
- Wat is het dan?
- Afvalhout.
- Als ik het gebruik als een plank is het toch een plank?
- Je kunt dat ding helemaal niet gebruiken als een plank. Daar is het veel te klein voor.
- Er zijn toch zeker ook kleine planken! Voor mij is het een plank. Een plankje.
- Het is pulp. Daar moet je niet mee willen werken. Je moet goede spullen gebruiken.
- Maar Dirk, of iets goed spul is hangt er toch van af waar je het voor wilt gebruiken? Ik ken iemand, die maakt nieuwe meubels uit afvalhout. Voor hem is dat goed spul.
- Maar het blijft afvalhout. Wat je er ook mee doet.
- Jij denkt dat iets alleen een plank is als het er precies uitziet als een plank. Volgens mij is het een plank als je het gebruikt als plank.
- Als plank voor je kop, zul je bedoelen.
- En trouwens, als ik het plank nóém wordt het voor mij een plank, of jij dat nou leuk vindt of niet. Daar kun jij helemaal niks aan doen.
- Je doet je best maar. Ik zeg je, pulp wordt nooit een plank, al noem je het honderd keer plank.
- Ja, die ken ik! Dat is de redenering: een dubbeltje wordt nooit een kwartje. Een knecht wordt nooit een baas. Weet je waarom, Dirk? Louter en alleen omdat je je zo laat noemen. Dan ga je jezelf ook zo zien. Omdat je gelooft dat dat de juiste woorden voor jou zijn.
- Jij maakt alles altijd veel te ingewikkeld. Een plank is een plank. Afval is afval.
- En Dirk is Dirk.
- Zo is het maar net.
- Jij denkt dat je met woorden geen dingen kunt maken.
- Dat dénk ik niet. Dat weet ik zeker. Praatjes vullen geen gaatjes.
- En als je vrouw nou lieve schat tegen je zegt, in plaats van Dirk? Maakt dat geen verschil?

Doet dat niks met je?

- Luister, man, dáár moet jij je al helemaal niet mee bemoeien. Je laat Marie er buiten.

